

ДВОЈЕЗИЧНА ВЕРЗИЈА | BILINGUAL VERSION
ЈАНУАР 2025. | JANUARY 2025

БРОЈ /
NUMBER
1

Orthodox Educational Journal

МАГАЗИН ЗА ДЕЦУ КОЈИ ИЗДАЈЕ МИТРОПОЛИЈА НОВОГРАЧАНИЧКО-СРЕДЊЕЗАПАДНОАМЕРИЧКА СПЦ /
MAGAZINE FOR KIDS ISSUED BY THE SERBIAN ORTHODOX METROPOLITANATE OF NEW GRACANICA MIDWESTERN AMERICA

У СУСРЕТ ХРИСТОВОМ УЛАСКУ У СВЕТ
ENCOUNTERING CHRIST'S COMING INTO THE WORLD

Маријини родитељи, Јоаким и Ана, били су у поодмаклим годинама када су добили девојчицу.

Mary's parents, Joachim and Anna, were in advanced years when she was born.

У част Пресвете Богородице цар Константин Велики (4. век) подигао је три цркве у Константинопољу.

In honor of the Blessed Virgin, Emperor Constantine the Great (4th century) built three churches in Constantinople.

Сабор у Ефесу 431. године потврдио је учење да је Дјева Марија Мајка Божија.

The Council of Ephesus in 431 confirmed the teaching that the Virgin Mary is the Mother of God (Theotokos).

Марија је рођена у Назарету галилејском и тај детаљ спомиње еванђелист и апостол Лука.

Mary was born in Nazareth of Galilee, and this detail is mentioned by the evangelist and Apostle Luke.

Драга децо,

Користићим ову прилику да вас
све молићивено поздравим и
пожелим вам срећан Божић.
У овом Журналу имаће доста
поучних ствари да научите
о нашој Православној вери.
Читајте га заједно са својим родитељима!

Мир Божји- Христос се роди! Ваистину се роди!

Митрополић + Лонгин

Dear children,

*I would like to use this opportunity to prayerfully
greet you all and wish you a blessed Christmas.
In this Journal there are plenty of educational
themes to learn about our Orthodox faith. Read it
together with your parents!*

God's Peace - Christ is born! Indeed He is born!

Metropolitan + Longin

ЦРКВА ХРИСТОВОГ РОЂЕЊА У ВИТЛЕЈЕМУ ЈУДЕЈСКОМ CHURCH OF CHRIST'S NATIVITY IN BETHLEHEM OF JUDEA

На основу библијске приповести рођење Господа Исуса Христа догодило се у Витлејему јудејском. Витлејем се налази недалеко од Светог града Јерусалима. Дјева Марија и Јосиф су кренули ка Витлејему ради пописа, будући да су обоје припадали племену цара Давида.

Како су све собе у Витлејему биле заузете, један добар човек се смиловао и Јосифу понудио за ноћење пећину у којој је чувао животиње. И баш у тој тамној пећини, коју је обасјала Звезда, родио се Спаситељ наш и Господ Исус Христос. На том месту су се Мудраци поклонили Господу и даривали га златом, смирном и тамјаном.

According to the biblical narrative, the nativity of the Lord Jesus Christ took place in Bethlehem of Judea. Bethlehem is located not far from the Holy City of Jerusalem. The Virgin Mary and Joseph went to Bethlehem because of the census, since they both belong to the tribe of King David.

As all the rooms in Bethlehem were occupied, one good man was merciful and offered Joseph a cave where he kept his flocks. And it happened in that dark cave, however illuminated by the Star, that our Savior and Lord Jesus Christ, was born. In that place, the Wise Men worshiped the Lord and offered him gifts: gold, myrrh and incense.

Како су све собе у Витлејему биле заузете, један добар човек се смиловао и Јосифу понудио за ноћење пећину у којој је чувао животиње. И баш у тој тамној пећини, коју је обасјала Звезда, родио се Спаситељ наш и Господ Исус Христос. На том месту су се Мудраци поклонили Господу и даривали га златом, смиром и тамјаном.

Хришћани су верно у својим срцима неговали успомену на овај догађај, али је римски цар Адријан на месту где се Христос родио подигао многобожачки храм.

Када су хришћани 313.године добили право да јавно могу да исповедају своју веру, Црква је почела одважно да шири своје учење о једином Богу, Господу Исусу Христу. По наредби цара Константина Великог и његове мајке Јелене, коју Црква слави као равну апостолима, 333. саграђена је црква Христовог рођења, баш на месту где су хришћани веровали да се Христос родио.

Црква је била богато украшена, како и доликује месту рођења Богомладенца Христа. Олтар краси мноштво кандила али и шестокрака звезда која означава да је на том месту рођен Спаситељ Исус Христос.

Ова светиња је прошла велика страдања током историје али се милошћу Божијом непрестано обнављала.

Данас река благочестивих хришћана посећује ово свето место и потврђује истинитост речи из Еванђеља: "И ти Витлејеме, земљо Јудина, ни по чему ниси најмањи међу кнежевима Јудиним. Јер ће из тебе изаћи Вођа, који ће напасати народ мој Израил." (Мт. 2, 6).

Christians faithfully in their hearts cherished the memory of this event, however the Roman emperor Adrian built a polytheistic temple on the place where Christ was born.

When Christians were finally allowed to publicly profess their faith in 313, the Church boldly began to spread its teaching about the only God, the Lord Jesus Christ. By order of Emperor Constantine the Great and his mother Jelena, whom the Church celebrates as equal to the apostles, the Church of the Nativity of Christ was built in 333, at the very place where Christians believed that Christ was born. The church was richly decorated, as befits the birthplace of the Godchild Christ.

A monastery was built on that site afterwards. The altar is adorned with many vigil lamps, but also with a six-pointed star, which indicates that the Savior Jesus Christ was born in that place.

This holy place went through great sufferings in the past, but with the grace of God was constantly renewed. Today, a river of faithful Christians visits this holy place and confirms the truth of the words from the Gospel: «But you, Bethlehem, in the land of Judah, are not the least among the rulers of Judah; For out of you shall come a Ruler Who will shepherd My people Israel.» (Mt. 2, 6).

СВЕТИ ИГЊАТИЈЕ БОНОСАЦ SAINT IGNATIUS THE GOD-BEARER

Утешке окове стављен, у колони и окован ишао је један старац у Рим-престоницу најмоћније империје античке цивилизације. Као и сваки хришћанин, који је јавно исповедао веру у Христа, Сина Божјег, Игњатије, епископ Антиохије, био је осуђен на смрт. Увредио је сујетног и моћног цара Трајана (+117) својом искреном вером да је Христос, осуђен од Пилата, једини и истинити Бог. Дрзнуо се и успротивио свемогућем римском цару, који је имао власт над судбином сваког појединца. Питао га је цар зашто га зову "Богоносац", и шта значи тај назив? Светитељ му је рекао да је Богоносац сваки онај који Бога у свом срцу носи.

Није га поколебало Трајаново наговарање да промени мишљење, а још мање ласкање о земаљским титулама и почастима, уколико заједно с њим и његовим првосвештеницима, принесе жртве идолима. Игњатије је, ипак, остао веран Господу Христу, Оном који га је још као мало дете држао у свом наручју док је вршио земну мисију.

Уместо да принесе жртву и сачува живот, Светитељ је вољно прихватио да положи живот за своју веру. Уместо у Антиохији где је био веома поштован и где би његова мученичка смрт била семе за нове хришћане, цар је одлучио да га јавно погуби у сјају и гламуру престонице римског царства.

Held in heavy shackles, in a long line of men, an old man was going to Rome - the capital of the most powerful empire of the ancient civilization. Like every Christian who publicly professed faith in Christ, the Son of God, Ignatius, bishop of Antioch, was sentenced to death. He offended the vain and powerful emperor Trajan (+117) with his sincere belief that Christ, condemned by Pilate, is the only and true God. He dared to oppose the almighty Roman emperor who had power over the fate of every individual. The emperor asked him why they call him "God-bearer," and what does that name mean? The saint told him that a God-bearer is anyone who carries God in his heart.

He was not moved by Trajan's persuasion to change his mind, and still less by the flattery of earthly titles and honors, if, together with him and his high priests, he offered sacrifices to idols. Ignatius, instead, remained faithful to the Lord Christ, the One who held him in his arms as a small child while carrying out his earthly mission. Instead of offering a sacrifice and saving his life, the Saint willingly accepted to lay down his own life for his Christian faith. Instead of in Antioch where he was highly respected and where his martyrdom would be the seed for new Christians, the emperor decided to publicly execute him in the splendor and glamor of the capital of the Roman Empire.

Путовање је било дугачко и напорно а услови нељудски. Врућина је додатно отежавала ово дугачко путешествије од Антиохије до Рима. Међутим, уз друштво других хришћана, старац Игњатије је смирено носио своју муку, користећи прилику да пише утешна писма хришћанским заједницама којима је био епископ и духовник.

"Не трудите се да ме ослободите", молио је своје верно стадо, благодарећи Господу што га је удостојио да посведочи савршену љубав према Њему и што је благоизволео да буде окован у гвоздене ланце онако као апостола Павла. Игњатије није марио за славу овог света, но је тежио Царству небеском, желећи да поста-не достојан имена Христовог.

Свети Игњатије Богоносац, осуђеник и мученик, пострадао је у арени римској. Жељна разних задовољстава, светина је нестрпљиво чекала да га звери растргну. Док је стајао у средини те арене, Светитељ је још једном одважно погледао ка трибинама, рекавши: " Римљани! Ви посматрате овај мој подвиг! Знајте, ја примам ову казну не због неког злочина, и осуђен сам на смрт не због неког безакоња, већ због Јединог Бога мог, према коме сам обузет љубављу и за којим ненасито чезнем. Јер ја сам пшеница Његова, и бићу самлевен зубима зверова, да бих био за Њега чисти хлеб".

Лавови су убрзо растргли његово тело, док су неки благочестиви хришћани из Смирне, који су га пратили, са великом побожношћу и плачем сакупили његове кости и сахранили их ван градских зидина. Био је двадесети

The journey from Antioch to Rome was long and tiring, made even more difficult and inhumane by the heat. However, in the company of other Christians, the elder Ignatius calmly bore his torment, using the opportunity to write comforting letters to the Christian communities of which he was a bishop and spiritual father.

"Don't try to free me," he asked his faithful flock, thanking the Lord for deigning him to witness perfect love for Him and for allowing him to be chained in iron chains like the apostle Paul. Ignatius did not care about the glory of this world, but he aspired to the Kingdom of Heaven, wanting to become worthy of Christ's name.

Saint Ignatius the God-bearer, convict and martyr, died in the Roman arena. Eager for entertainment, the crowd waited impatiently for the beasts to tear him apart. While standing in the middle of that arena, the Saint once again boldly looked towards the people, saying: "Romans! You are watching this feat of mine!"

Know that I receive this punishment not for any crime, and I am sentenced to death not for any iniquity, but for the sake of my Only God, for whom I am overcome with love and for whom I long insatiably. Because I am His wheat, and I will be ground by the teeth of beasts, so that I may become pure bread for Him".

The lions soon tore his body to pieces, while some pious Christians from Smyrna, who followed him, collected his bones with great piety and weeping, and buried them outside the city walls. It was the twentieth day of December 107.

дан месеца децембра 107. године.

Када је цар Трајан чуо о храбрости Игњатијевој, особито о његовој радости коју је имао док је умирао, гризла га је савест. Император Трајан је увидео да су хришћани људи чиста срца и да верују да је Исус Христос једини Бог Којем се клањају и Којем се моле. Наредио је властима да се хришћани више не прогањају, но да се пuste да живе у миру.

Недуго затим, мошти Светог Игњатија пренете су у Антиохију, где су сведочиле о сили његове љубави према Богу, за Којег је и живот положио. Свети Игњатије Богоносче, моли Бога за нас!

When Emperor Trajan heard about Ignatius' courage, especially about his joy while he was dying, his conscience gnawed at him. Emperor Trajan understood that Christians are pure-hearted people who believe that Jesus Christ is the only God whom they worship and pray to. He ordered the authorities to stop persecuting Christians and to let them live in peace.

Not long after, the relics of Saint Ignatius were transferred to Antioch, where they testified to the power of his love for God, for whom he gave his life.

Saint Ignatius the God-bearer, pray to God for us!

Место ђакона је поред епископа Ми(ли) свештеника. Улога му је да саслужује епископу и(ли) свештенику током Свете Литургије или црквеног обреда. Место му је испред олтара, док стоји и гласно узноси јектеније за мир целог света, за оне који путују, или спомен Пресвете Богородице. Ваконска служба је по благодати и значају нижа од свештеничке и од епископске, али је од великог значаја за светотајински живот Цркве. Историја Цркве, напомиње, да је чин ђакона установљен управо од Светих Апостола.

Како нису могли истовремено да проповедају реч о васкрслом Христу и да брину о потребама верног народа, установили су службу ђакона.

Реч ђакон је грчког порекла и означава неког ко служи (послужује) другога и брине се о њему/њој. У време Апостола ђакони су бринули о благочестивом народу, често опслужујући их за трпезаријским столом или обилазећи болне и немоћне по њиховим домовима. Улога ђакона је од особите важности током Свете Литургије, јер саслужује свештенику у његовој смиреној молитви Господу.

Историја Цркве, напомиње, да је чин ђакона установљен управо од Светих Апостола. Како нису могли истовремено да проповедају реч о васкрслом Христу и да брину о потребама верног народа, установили су службу ђакона.

Реч ђакон је грчког порекла и означава неког ко служи (послужује) другога и брине се о њему/њој. У време Апостола ђакони су бринули о благочестивом народу, често опслужујући их за трпезаријским столом или обилазећи болне и немоћне по њиховим домовима.

ЂАКОНСКА СЛУЖБА, АНЂЕОСКО СЛУЖЕЊЕ DEACON'S MINISTRY, ANGELIC SERVICE

The deacon's place is next to the bishop and/or priest. His role is to assist the bishop and/or priest during the Divine Liturgy or any church ceremony. His place is in front of the altar, while he stands and recites litanies loudly for the peace of the whole world, for those who travel, or for the memory of the Blessed Virgin Mary. While the deacon's service is lower in grace and importance than that of a priest or a bishop, it is of great importance for the

лазећи болне и немоћне по њиховим домовима. Улога ђакона је од особите важности током Свете Литургије, јер саслужује свештенику у његовој смиреној молитви Господу.

Историја Цркве, напомиње, да је чин ђакона установљен управо од Светих Апостола. Како нису могли истовремено да проповедају реч о васкрслом Христу и да брину о потребама верног народа, установили су службу ђакона.

Реч ђакон је грчког порекла и означава неког ко служи (послужује) другог и брине се о њему/њој. У време Апостола ђакони су бринули о благочестивом народу, често опслужујући их за трпезаријским столом или обилазећи болне и немоћне по њиховим домовима. Улога ђакона је од особите важности током Свете Литургије, јер саслужује свештенику у његовој смиреној молитви Господу.

Дела Апостолска напомињу имена седам ђакона у Јерусалиму: Стефан Првомученик, Филип Еванђелист, Прохор, Никанор, Тимон, Пармен и Никола Антиохијски. Свети Апостоли су их поставили да воде бригу о потребитима, на тај начин опонашајући човекољубље Господа Исуса Христа.

На основу једног писму Светог Киријана из Картагине (3. век) сазнајемо да, када је Црква желела да служи Свету Литургију заточеним хришћанима у тамницама, поред свештеника је био присутан и ђакон. Свети Апостол Павле ученику Тимотеју указује која је улога ђакона у животу Цркве.

Да би неко постао део ђаконске службе најважнија је љубав да би, слично анђелима, саслуживао Господу пред престолом Свевишњег, али и да опонаша Христову бригу према потребитима.

sacramental life of the Church.

The history of the Church notes that the rank of deacon was established precisely by the Holy Apostles. Since they could not simultaneously preach the word about the resurrected Christ and take care of the needs of the faithful people, they established the diaconal ministry. The word deacon is of Greek origin and means someone who serves (serves) another faithful in Christ and takes care of him/her. In the time of the Apostles, deacons took care of the faithful people, often serving them at the dining table or visiting the sick and needy in their homes. The role of the deacon is of particular importance during the Divine Liturgy, because he concelebrates the priest in his humble prayer to the Lord.

The Acts of the Apostles mention the names of seven deacons in Jerusalem: Stephen the First Martyr, Philip the Evangelist, Prochorus, Nicanor, Timon, Parmen and Nicholas of Antioch. The Holy Apostles appointed them to take care of the needy, thus imitating the Lord Jesus Christ in his love towards people.

From on a letter of St. Cyprian from Carthage (3rd century), we learn that when the Church wanted to serve the Divine Liturgy to Christians imprisoned in dungeons, a deacon was assisting the priest. The Holy Apostle Paul shows the disciple Timothy what should be the role of a deacon in life of the Church.

In order for someone to become part of the diaconate, the most important thing is love so that, similar to the angels, he serves the Lord before the throne of the Most High, and imitates Christ's care for the needy.

Свети Првођакон Стефан

Узор ђаконске службе и заштитник ђакона је Свети Првођакон Стефан јерусалимски. Дела Апостолска (6. глава) напомињу да је Стефан био први од седам ђакона који су били постављени од Апостола да брину о сиромашнима. Он је био човек пун вере и благодати који је чинио чуда међу људима.

Свети Стефан је био сродник апостола Павла, учесника његовог мученичког страдања. Пре него што је чуо глас Господњи, Свети Апостол Павле је активно гонио хришћане. Будући да је Свети Стефан био први хришћанин који је пострадао за Господа, називамо га Првомучеником. Чистота његовог лика и одважност у страдању забележени су у Делима Апостолским (6-7 глава).

Свети Првођакон Стефан је због своје вере Христа Сина Божјег био каменован од јудеја. Сведоци његовог мучеништва били су Пресвета Мати Божија и Свети Јован Богослов, који су стајали подалеко на једној узвишици. Последње речи Светог Првођакона Стефана биле су: "Господе, не урачунај им овај грех". Његове мошти пронађене су близу Јерусалима 415. године. Свети Првођакон и Првомученик Стефан прославља се другог дана Божића, најрадоснијег празника Православне Цркве.

Saint Archdeacon Stephen

The role model of the diaconal ministry and patron saint of deacons is St. Stephen, Archdeacon of Jerusalem. The Acts of the Apostles (chapter 6) mention that Stephen was the first of the seven deacons who were appointed by the Apostles to care for the poor. He was a man full of faith and grace who performed miracles among people.

Saint Stephen was a relative of the apostle Paul, a witness of his martyrdom. Before he heard the voice of the Lord, the Holy Apostle Paul actively persecuted Christians. Since Saint Stephen was the first Christian to give his life for the Lord, we call him the Protomartyr. The purity of his character and courage in suffering are recorded in the Acts of the Apostles (chapters 6-7).

Saint Stephen the Archdeacon was stoned by the Jews because of his faith in Christ as the Son of God. The witnesses of his martyrdom were the Most Holy Mother of God and Saint John the Theologian, who were standing far away on a hill.

The last words of St. Archdeacon Stephen were: "Lord, do not impute this sin to them." His relics were found near Jerusalem in 415.

Saint Stephen the Archdeacon and Protomartyr is celebrated on the second day of the Nativity, the most joyous feast day of the Orthodox Church.

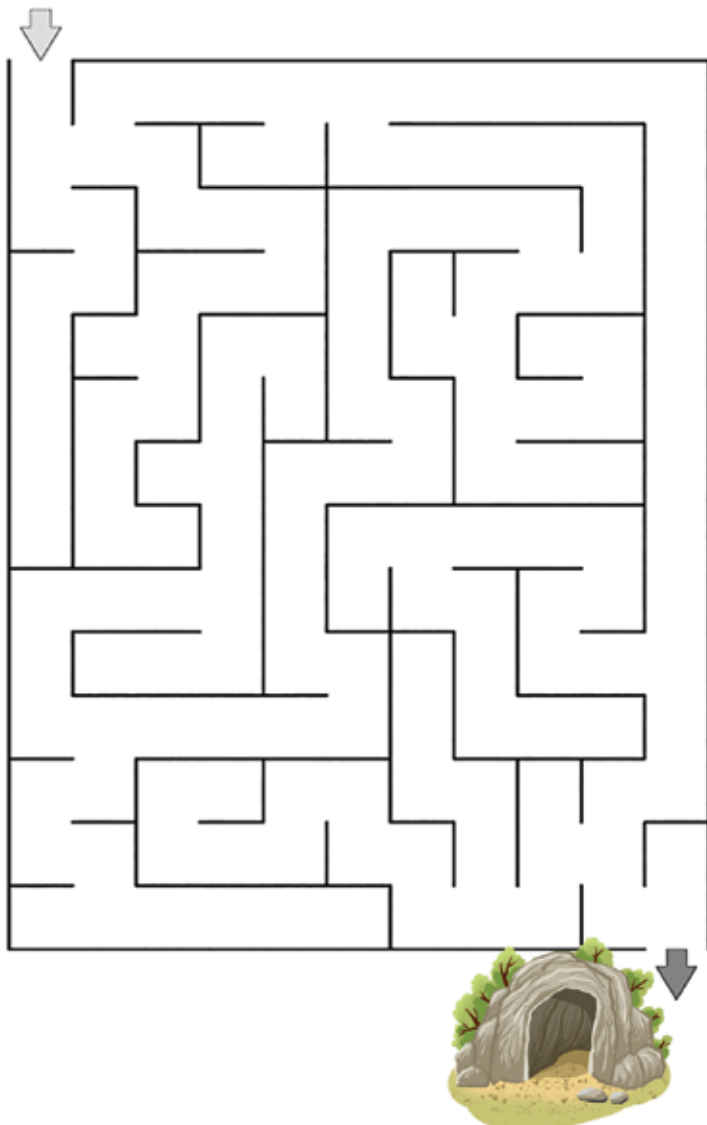
БОЈЕЊЕ / COLORING

ПРОНАЋИ ПУТ ДО ПЕЋИНЕ / FIND THE WAY TO THE CAVE

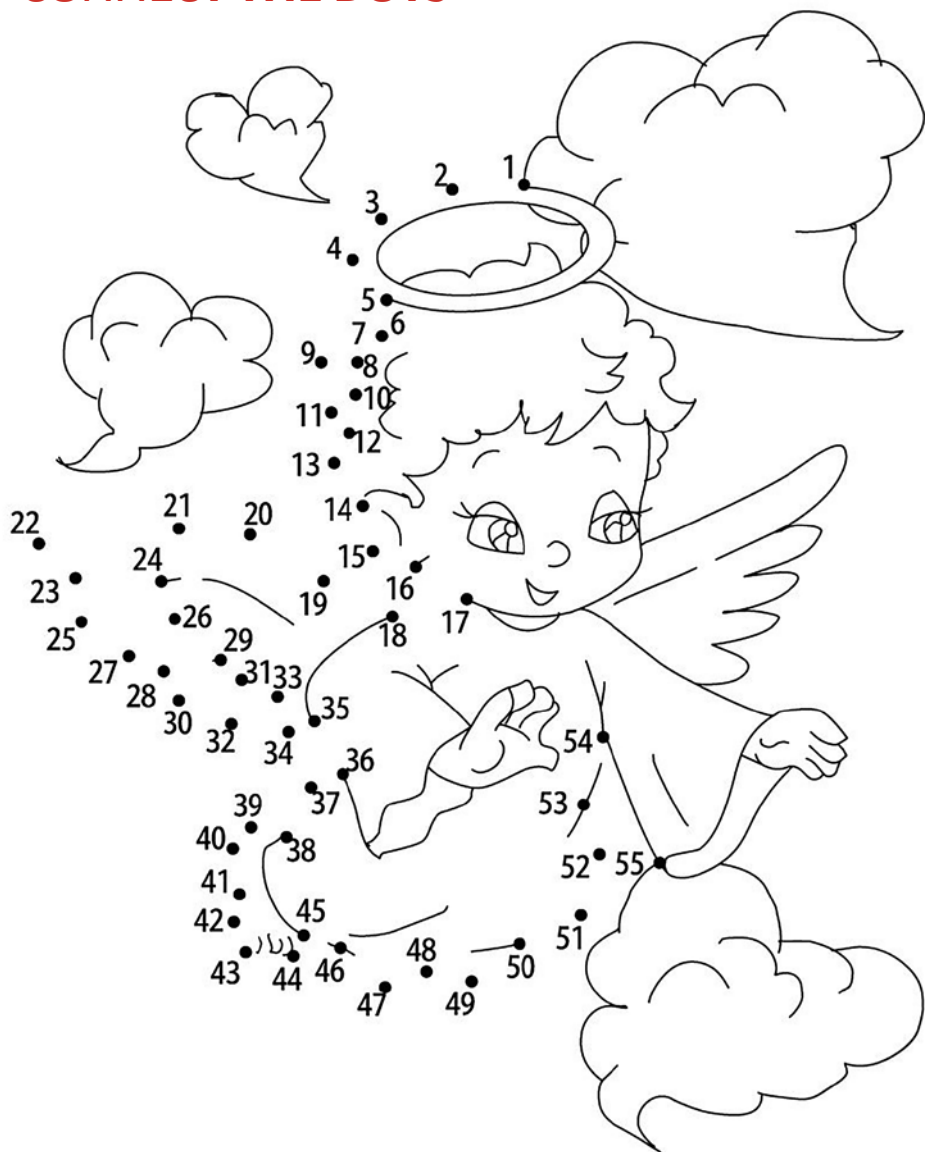
Vezak je vezla Djeva Marija

Vezak je vezla Djeva Marija, vezak je vezla, Bogu odeždu.
Vezak je vezla Bogu odeždu, u beli dvori, na zlatnom stolu.
Malo zaspala, čudno sanjala, san vu kazuje, rodiće sina.
Savi se loza iz vedra neba, iz vedra neba u bela njedra.
Iz vedra neba u bela njedra, san vu kazuje rodiće sina.
Rodiće sina Emanuila, Emanuila Boga s ljudima.

Везак је везла Дјева Марија, везак је везла, Богу одежду.
Везак је везла Богу одежду, у бели двори, на златном столу.
Мало заспала, чудно сањала, сан ву казује, родиће сина.
Сави се лоза из ведра неба, из ведра неба у бела њедра.
Из ведра неба у бела њедра, сан ву казује родиће сина.
Родиће сина Емануила, Емануила Бога с људима.

ПОВЕЖИ БРОЈЕВЕ / CONNECT THE DOTS

Највећа препрека у животу је - СТРАХ.
Најружнији осећај је - МРЖЊА.
Највећа грешка је - ОДУСТАТИ.
Најлепши поклон је - ОПРОШТАЈ.
Највећа снага је - ВЕРА.
Најлепша ствар је - ЛЈУБАВ.

Патријарх српски Павле (+2009)

The greatest obstacle in life is - FEAR.
The ugliest feeling is - HATE.
The biggest mistake is - GIVING UP.
The most beautiful gift is - FORGIVENESS.
The greatest strength is - FAITH.
The most beautiful thing is - LOVE.

Serbian Patriarch Pavle (+2009)

ПРОНАЂИ РЕЧ / WORD FIND

Ц	Д	О	Б	Р	О	Т	А
К	О	И	У	Д	Б	Г	Ф
Љ	Б	Е	Ј	Н	А	Д	А
М	И	М	И	Р	Т	К	О
Ф	У	Д	Х	Ј	Е	И	М
Ј	С	Л	О	Г	А	Ф	Б
И	Г	Е	М	И	Х	Е	Д
К	Б	У	Љ	А	Б	А	В

ДОБРОТА, ЉУБАВ,
НАДА, МИР,
СЛОГА, ПРАВДА

О	В	Т	Р	Н	О	П	Е
Ј	У	С	Т	И	С	Е	Т
Q	A	P	E	A	C	E	O
A	X	B	C	L	O	V	E
G	O	O	D	N	E	S	S
R	V	T	Y	O	I	T	X
E	H	A	R	M	O	N	Y
T	E	K	A	D	B	R	C

GOODNESS, LOVE,
HOPE, PEACE,
HARMONY, JUSTICE

Са благословом Његовог
Високопреосвештенства СПЦ
+ LONGIN

Уређује Одељење за Омладину
Српске Православне Митрополије
Средњезападноамеричке

Текстове за штампу припремио:
Протођакон Јован Аничкић

Илустрације:
Никола Драгаш и Сара Илић

Дизајн и припрема за штампу:
Бранислав Нинковић

Published with the Blessing of
+ LONGIN

Metropolitan of Midwest America

Created by the Youth Department
The Serbian Orthodox Metropolitanate of
New Gracanica Midwestern America

Texts prepared by:
Protodeacon Jovan Anicic

Illustrations by:
Nikola Dragas and Sara Ilic

Design and Prepress:
Branislav Ninkovic